

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/61/2021
Identifikačné číslo spisu: 6906010888
Dátum vydania rozhodnutia: 10.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6906010888.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného X. U. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného X. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2019, sp. zn. 5Tos/126/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. U. sa odmieta.

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. októbra 2019, sp. zn. 2T/208/2006, bola obvinenému X. U., nar. XX. L. XXXX v R. V., trvale bytom N., Ul. A. XXX/XX, okres R., t. č. v ÚVTOS Ružomberok výrokom pod bodom I. podľa § 45 ods. 1 Trestného zákona a § 414 ods. 1 Trestného poriadku započítaná do trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 2006, sp. zn. 2T/6/2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2007, sp. zn. 1To/112/2006, väzba od 16. augusta 2006 do 25. apríla 2007. Výrokom pod bodom II. bola obvinenému podľa § 555 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby od 16. augusta 2006 do 25. apríla 2007. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10. decembra 2019, sp. zn. 5Tos/126/2019, sťažnosť obvineného proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako oneskorene podanú zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený X. U. dovolanie vlastným písomným podaním z 1. decembra 2020, v ktorom uviedol, že krajský súd jeho odvolanie (zrejme mal na mysli sťažnosť, pozn.) zamietol z dôvodu, že ho podal o 1 deň oneskorene. Obvinený je toho názoru, že krajský súd nemal právo zamietnuť jeho odvolanie, pretože uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. októbra 2019, sp. zn. 2T/208/2006, v poučení uvádza, že sťažnosť proti výroku o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby má odkladný účinok. Odvolací súd uvedený podľa obvineného neakceptoval, keďže jeho sťažnosť zamietol. Obvinený v tejto súvislosti uviedol, že ak niečo má odkladný účinok, tak mohol podať sťažnosť aj o deň neskôr a nemusel ju podať do troch dní.

Navyše, obvinený do troch dní nemal poštovú známku, mal ju až na štvrtý deň, avšak nakoľko sťažnosť mala odkladný účinok, tak podľa tohto poučenia ju nepodal oneskorene. Navyše vo výkone trestu sú aj situácie, že obvinený nemusí mať do troch dní známku, ale môže ju mať až na štvrtý deň. Obvinený podal po štyroch dňoch odvolanie s odkladným účinkom, pričom v odvolaní nesúhlasil s náhradou trov spojených s vykonanou väzbou vo veci sp. zn. 2T/208/2006 z dôvodu, že vo veci 2T/208/2006 nebol právoplatne odsúdený na žiadny trest, pretože toto konanie bolo právoplatne zastavené. Z tohto dôvodu obvinený podľa svojho názoru nie je povinný vo veci sp. zn. 2T/208/2006 uhradiť trovy vykonanej väzby. Z tohto dôvodu obvinený podáva dovolanie, pričom dovolací súd požiadal, aby ho oslobodil od trov výkonu väzby vo veci sp. zn. 2T/208/2006. Obvinený zároveň poukázal na to, že uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. októbra 2019, sp. zn. 2T/208/2006, uvádza, že sťažnosť proti výroku o započítaní väzby nemá odkladný účinok, čo obvinený prehliadol, avšak odvolanie aj tak nemohol podať do troch dní, pretože nemal známku, až štvrtý deň mal známku, kedy odvolanie aj podal. Obvinený je toho názoru, že dovolací súd môže dať aj túto časť uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota i Krajského súdu v Banskej Bystrici na správnu mieru, pretože vo väzbe vo veci sp. zn. 2T/6/2004 bol od 2. apríla 2004 do 26. júla 2006, od 16. augusta 2006 do 9. mája 2007 bol vo väzbe vo veci 2T/208/2006 a od 9. mája 2007 do 23. apríla 2029 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov. V napadnutých uzneseniach sa však uvádza len väzba od 16. augusta 2006 do 25. apríla 2007, čo podľa obvineného nie je pravda, pretože bol vo väzbe do 9. mája 2007 a potom by bol vo výkone trestu odňatia slobody o 14 dní nad rámec zákona.

Podané dovolanie obvinený doplnil aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Pavla Halaja písomným podaním z 30. júna 2021, v ktorom uviedol, že dovolanie podáva z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pričom nesprávne právne posúdenie spočíva podľa jeho názoru v tom, že § 555 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku umožňuje uloženie náhrady trov spojených s výkonom väzby obvinenému výlučne v prípade, ak bol právoplatne uznaný za vinného. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na to, že trestné konanie pre skutok, pre ktorý bol vzatý do väzby, neskončilo právoplatným odsúdením, ale zastavením jeho trestného stíhania pre neúčelnosť. V prípade obvineného tak absentuje zákonný dôvod pre vznik povinnosti na náhradu trov štátu, vrátane trov spojených s výkonom väzby. V tejto súvislosti poukázal na odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 2006, sp. zn. 2T/6/2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/112/2006.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie Trestného poriadku v § 555 ods. 1 písm. a) napadnutým uznesením a zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2019, sp. zn. 5Tos/126/2019.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 9. júla 2021, v ktorom uviedol, že uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. októbra 2019, sp. zn. 2T/208/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. decembra 2019, sp. zn. 5Tos/126/2019, považuje za zákonné a správne. Správnosť oboch rozhodnutí je podľa prokurátora daná správnym uplatnením hmotnoprávných i procesnoprávných ustanovení zákona a je taktiež dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená. Ako vyplýva zo spisového materiálu, uznesenie okresného súdu bolo obvinenému doručené 21. októbra 2019, pričom v poučení tohto uznesenia bol o svojich právach na podanie opravného prostriedku presne a dostatočne poučený. Svoje právo na podanie opravného prostriedku obvinený využil až 4. novembra 2019, kedy ho podal u riaditeľa ÚVTOS, hoci osobne ho ručne spracoval a napísal už 1. novembra 2019. Podľa ustanovení o počítaní lehôt v Trestnom poriadku bol posledný deň na podanie opravného prostriedku 24. október 2019. Z tohto dôvodu je podľa prokurátora aj rozhodnutie druhostupňového súdu, ktorým zamietol sťažnosť obvineného ako oneskorene podanú, správne a zákonné. Na základe uvedených dôvodov prokurátor navrhol dovolanie obvineného X. U. ako nedôvodné zamietnuť.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 4. augusta 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného

poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti neprípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Konanie o dovolaní v zmysle ôsmej hlavy Trestného poriadku je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré možno podať iba proti tzv. meritórnym rozhodnutiam, teda rozhodnutiam vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie končí. V posudzovanom prípade podal obvinený X. U. dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu o započítaní väzby a o náhrade trov výkonu väzby. Z ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ani z iných ustanovení Trestného poriadku však nevyplýva prípustnosť podania dovolania proti uzneseniu o započítaní väzby a o náhrade trov väzby, ani proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu.

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Keďže dovolanie obvineného X. U. bolo podané proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému jeho podanie nie je prípustné, najvyššiemu súdu neostávalo iné, než jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietnuť.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.